

sted. Skjøndt jeg personlig overordentlig godt kunde unde denne Mand, en lille Understøttelse, forekommer det mig dog, at det ikke kan være tvivlsomt, at hvis han var kommen med en Begjæring herom samtidig med, at han efter egen Begjæring afgif fra sin Stilling ved Stræffeanstalten, vilde det vistnok ikke være faldet, det ærede Mindretal ind at støtte et saadant Andragende; men den Omstændighed, at han nu kommer et Par Aar efter med et saadant Andragende, kan dog, som det synes Flertallet, ikke støtte Andragendet i nogen synnerlig Grad. Smidlertid skal jeg henstille til det høie Thing, hvad det i saa Henseende maatte beslutte. Det er ganske vist et Billighedshensyn, som her skal være ledende. Hvad angaar Indstillingsspøttet Nr. 16, da maa jeg paa Flertallets Vegne fraraade Thinget, at gaa ind paa at henvise til Ministeren dette Andragende fra forhenværende Gaardejer Nielsen om Bevilling til fri Proces. Jeg betvivler ikke, at det for Mindretallet har staaet som tvivlsomt, om der ikke kan være begaaet en eller anden Feil ved den Skiftebehandling, som Andrageren nu efter 3—4 Aars Forløb ønsker at faa prøvet af Dverretten, men det forekommer mig — og det er for Flertallet det Afgjørende — at det er en overordentlig vanskelig Sag for Finantsudvalget og for dette Thing, at afgjøre, om en Sag er egnet til at komme ind for en høiere Domstol, uden at der betales de sædvanlige Omkostninger, der ere forbundne med en saadan Appel. At bedømme dette, er Noget, som det forekommer Flertallet ligger udenfor dette Things Opgave. Det er ved Lovgivningen med Rette henvist til Justitsministerens Skjøn, og det er meget vanskeligt for Andre at skjønne derom. Forrigt skal jeg ikke selv komme ind paa at udtale nogen Mening om, hvorledes Andragendet i det Hele stiller sig for mig, men jeg tror, at det, som jeg allerede har bemærket, maa være tilstrækkeligt, nemlig at vi af formelle Grunde ikke bør gaa ind paa slige Andragender. — Det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (L. C. Nyholm), kan Udvalget ikke tiltræde. Det er fuldkommen rigtigt, hvad der staar i Betænkningen, at denne Sag er afgjort ved

Finantsloven. Sagen er nemlig den, at forhenværende Opsynsmand, Straube for første Gang iaar blev opført paa Finantsloven, og der blev begjært Understøttelse til ham, fordi han var afgaaet fra sin seneeste Stilling som Beiopsynsmand i Amtets Tjeneste. Indenrigsministeren indstillede ham af Hensyn til hans lange og tro Tjeneste til en Understøttelse af 175 Rd., og samttidig forelaa der fra ham selv det Andragende, som nu har været Gjenstand for Udvalgets Indstilling til det høie Thing. Man var dengang i Finantsudvalget entig om, at der ikke var nogen Anledning til at gaa høiere, end Indenrigsministeren havde indstillet. Jeg vil gjøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at denne Mand er iblandt dem, der have faaet en høiere Understøttelse end den sædvanlige. Der er f. Ex. paa næste Aars Finantslov opført 23 Personer i lignende Stillinger som Andrageren, og af hvilke der ikke er Faa, som have faaet 100 Rd.; Andre have faaet 140 Rd. og atter Andre 150 Rd., saa at det at erholde 175 Rd. hele sin Livstid forekommer Udvalget at være en ganske klækkelig Pension. Det er ikke, fordi vi ikke fuldkommen erkjende, at denne Mand vistnok er overmaade værdig og trængende til høiere Understøttelse, men for Følgernes Skyld, af Hensyn til alle de Begjæringer, det vilde drage efter sig, har Udvalget ikke kunnet anbefale det. Det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Kofod), har den høitagtede Finantsminister saa udførlig udtalt sig om, at jeg ikke skal offre mange Ord derpaa. Udvalget kan ganske vist erkjende, at selv om det, som Ministeren yttrede, har været med Urette, at Skovfogderne hidtil havde havt denne Græsningsret, maatte der dog, naar henses til de vistnok ikke rige Kaar, hvorunder disse Folk almindelig leve, være al Anledning til at være billig imod disse smaa Bestillingsmænd, og Udvalget har ogsaa ved Conference med Ministeren faaet det Indtryk, at det ikke vilde mangle paa Billie i saa Henseende hos ham; men en ganske anden Sag er det, at Udvalget paa ingen Maade har kunnet gaa ind paa at støtte det Andragende, som her foreligger og som gaar ud paa, at Skovfog-